

במדינה

הפגנות

המרצה נעצר פעמיים

בדרך-כלל ניצב פרופס

לריון על הדוכן במכני

מול תלמידיו. השבוע ה

ניצב על דוכן אחר לגמ

ד"ר יוברט לריון (40) הועל לרין ביחד עם שני פעילים אחר של הוועד נגד המילחמה בלב האשמה: הם חילקו כרוזים ברד הרצל שבחיפה. לריון, בורמזי שופם ונמרץ, טוען בתוקף כי מישרטה בחיפה מתנכלת בא שיטתי לאנשי הוועד.

שטח צבאי. המרצה הפסוף לארכיטקטורה נולד בבורמה. בוגר האוניברסיטה האמריקא סטנפורד. אחרי לימודיו בסטנפור הוא למד בסכניון שבחיפה. חרי לימודיו החקבל לעבודה מרצה. 1974 הוא הועלה לדר

נאשים לריון

סתימת פיות

מרצה בכיר. לריון פעיל מא בתחום הציבורי. הוא חבר ועד התיכנון של המועצה למען אר ישראל יפה, וגם יו"ר המרכז לחי העיר והאיזור שבטכניון. הפעילויות האלה לא הביאו א תו למעצר. היתה זו דווקא פע לותו הפוליטית למען החופש הא דמי, שהביאה למעצר הראש שלו.

במישרדו שבהדר-הכרמל ש חיפה, מספר לריון: "הכל הו חיל כאשר כמה מרצים מאוניב סיטאות ישראליות ביקרו בא ניברסיטת בירזית, אחרי שנ גרה בפעם הראשונה, בשנת 980 אחרי שחזרנו משם, סיכמנו שו אחד מאיתנו יתחיל את שיעור במילים הבאות: ברגע זה סגו אוניברסיטת בירזית. צריך לזכ שהלימודים כאן, בישראל, מ קיימים בצל הדיכוי שם, בשטחים לריון נמנה על מייסדי הוונ לטולידריות עם אוניברסיטת ביר זית.

על המעצר הראשון שלו סיפור. בהתחלת השנה הזאת נערך סינ פויון על בעיות הכיבוש באונ ברסיטת בית-לחם. אחרי המיפג נעצרת על-ידי כמה חיילים. ד טענו שאנחנו נמצאים בתוך שכ צבאי סגור. אחרי כמה שעות ש חררו אותנו."

מן הפעילות בוועד לטולידריו עם בירזית, התגלגל לריון וועד נגד המילחמה בלבנון. הוא מאשים את המיט פרה כהתנכלות מתמדת וועד:

אני חייב לציין שבחיפה קיימ התמודדות מתמדת עם המשטר שמתנכלת לנו מזה כמה חודשי בחודש מרס נעצרנו בגלל חלו קת כרוזים ברחוב הרצל, במש המילחמה בלבנון ואף אחרי ה מילחמה. אני נעצרת פעמיים בני אותה עבירה חמורה: חלוקת כרו זים.

פעם גם פיזרו אותנו בכוח. למ המשך בעמוד 8

את שמנו מזכירים. חברינו הם רופאים, פרופסורים באוניברסיטה מורים, גננות, מוסיקאים, ציירים ואפילו זמר-אופרה. הוא אומר ש הגרוזינים הם בעלי מזג חם אולם מזה ועד שם שלילי המרחק רב.

יש גם אינמליגנטיים! ותרבותיים בין הגרוזינים, או מר האב, אך עליהם אף פעם לא כותבים. רק את אלה ששקלקלים

היא מאוד מרוצה בישראל ולא מתעעעת לגרוזיה. יש פה הכל, לא חסר כלום. האנשים מאוד נחמדים. אבל תמיד ממחרים ר סכנות. סבלנות היא מילת המפתח בישראל, זוהי טענתה היחידה של ציירת-האופנה הצ עירה והמבטיחה.

אורנה גזון

אני מעדיפה לומר באופן כללי שאני מברית-המועצות, אבל אם מבקשים ממני לפרט, אני אומרת גרוזיה. ונדה מוצאת גם זמן ללמוד אמר גות, אצל הצייר יצחק ספקטור, בעיקר את טכניקת הצביעה בציי כעי מים. כי בציר-אופנה חשוב מאוד לדעת לצבוע בצבעי מים."

רק, לפי מה שמתאים לה, כי לא כל אשה יודעת מה מתאים לה. מוסיף האב, זלמן: "חשבת שוונדה תהיה מוסיקאית כמו אמה. מגיל 3 היא מנגנת בפסנתר, ר גם הבן אילון מנגן. אנחנו מיש פחה שגדלה על מוסיקה, אבל אם זה המיקצוע שהיא בחרה בו. אני מקווה שהיא תצליח בו.

אני רוצה להגיד לך עוד משי הו בקשר לעם הגרוזי. מגרוזיה הגיעו כל-כך הרבה אנשים טר בים, אינטליגנטים ותרבותיים, ר עליהם אף פעם לא כותבים. רק את אלה המקלקלים את שמנו מזכירים תמיד. רוב חברינו, לדוג

לוקיז לוהם אוהבת ונדה שמלות חשופות, סטרפלט, וחד כחפיות. לפי דעתה של ונדה זה יפה וחמיא ונוח, אולם מתאים רק לנשים רזות עם חזה קטן.

כתפיים

מוגבהות ומוד גשות הוא ה לדיט האחרון באופנה, המשווה למי שלובש אותו מראה אצילי.

טיח לדאוג לי, אבל אחרי שאקבל את הדיפלומה אהזור לישראל כי ישראל היא ביתי."

ונדה היתה רוצה לעצב בגדים לנשים לפי הזמנה ולפתוח ביתי אופנה, משהו על רמה, משהו לונכסס ויקר, ולעצב כל מיני בגדים מיוחדים. אעשה כמיטב יכולתי כדי שהלקוחה תהיה מרר צה. היא תאמר לי מה היא מבי קשת ואני אשנה לה במידת הצור

..אני אוהבת כל דבר שקשור ליופי" אומרת ונדה. ..אני מציינת ומעצבת בגדים בעיקר שמלות ערב"

מה, הם רופאים, פרופסורים ב- אוניברסיטה, מורים, גננות, מר סיקאים, ציירים ואפילו זמר-אופר רה יש לנ. נכון שהגרוזים הם עם בעל מזג חם, אך כואב לי שיצא להם שם שלילי שכוה. בכל עדה יש ויש. כששואלים אותי, אני אומר ש אני מגרוזיה. אני לא מתבייש ר לא מסתיר את ארץ מוצאי, אר מר זלמן. ונדה, לעומתו אומרת: